

XXIV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

24. заседание

Петъкъ, 16 декемврий 1938 г.

(Открито въ 15 ч. 30 м.)

Председателствувалъ председателятъ Стойчо Мошановъ. Секретари: М. Янчулевъ и С. Поповъ

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		Говорили: А. Риболовъ	426
Отпуски	425	Н. Вачковъ	427
Законопроекти	425	Петко Стояновъ	427
По дневния редъ:		И. Воденичарски	428
Предложение за продължение срока и приемане на служба чужди поданици за асистенти при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“ въ гр. Свищовъ (Едно четене — приемане)	425	Т. Кожухаровъ	428
Говорилъ: Д-ръ Н. Сакаровъ	426	Н. Атанасовъ	428
Разгледани прошения	426	Х. Мирски	429
Докладвали: И. Воденичарски	428, 432	И. Златаровъ	429
С. Георгиевъ	429	С. Стателовъ	434
П. Грънчаровъ	431	Дневенъ редъ за следващото заседание	435

(Отсъствуватъ народнитѣ представители: Александъръ Симовъ, Борисъ Мончевъ, Василъ Мандаревъ, Велизаръ Багаровъ, Георги Чалбуковъ, Д-ръ Георги Славчевъ, Димитъръ Сараджовъ, Димитъръ Илиевъ, Жико Струнджевъ, Иванъ Халаджевъ, Иванъ Калъчевъ, Иванъ Пастуховъ, Никола Пановъ, Никола Търкалановъ, Ради Пляковъ, Сирко Станчевъ, Стоянъ Димовъ и Тодоръ Найденовъ)

Председателъ С. Мошановъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито, понеже присъствуватъ нужниятъ брой народни представители.

Бюрото е разрешило отпускъ на следнитѣ народни представители:

на г. Динко Теневъ — 1 день;
на г. Ангелъ Кроснарски — 1 день;
на г. Христо Каркъмовъ — 1 день;
на г. Тодоръ Найденовъ — 1 день;
на г. Велизаръ Багаровъ — 1 день;
на г. д-ръ Георги Славчевъ — 1 день;
на г. Димитъръ Илиевъ — 1 день;
на г. Иванъ Калъчевъ — 2 дена;
на г. Найденовъ Райновъ — 2 дена;
на г. Никола Търкалановъ — 2 дена;
на г. Петъръ Грънчаровъ — 3 дни, и
на г. Сирко Станчевъ — 4 дни.

Постъпили сѣ следнитѣ законопроекти:

Отъ Министерството на народното просвѣщение — за измѣнение и допълнение на чл. чл. 1 и 2 отъ наредбата-законъ за постъпване въ държавната здравна станция (санаториумъ) за учители край с. Лъджене, Пещерско, публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 85, отъ 18 априлъ 1938 г.

Отъ същото министерство — за отмѣняване на наредбата-законъ отъ 11 априлъ 1938 г., публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 79, относно допълнението на чл. 296 отъ закона за народното просвѣщение.

Тия законопроекти ще се раздадатъ на г. г. народнитѣ представители.

Пристъпваме къмъ разглеждане на дневния редъ.

Д. Кушевъ: Г-нъ председателю! Има частни законодателни предложения отъ твърде важенъ характеръ. Не е ли възможно да бъдатъ поставени на дневенъ редъ?

Председателъ С. Мошановъ: Г-нъ Кушевъ! Кои въпроси се поставятъ на дневенъ редъ, се решава въ края на заседанието, при нареждане дневния редъ.

Д. Кушевъ: Това ми е известно.

Председателъ С. Мошановъ: Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ПРОДЪЛЖЕНИЕ СРОКА И ПРИЕМАНЕ НА СЛУЖБА ЧУЖДИ ПОДАНИЦИ ЗА АСИСТЕНТИ ПРИ ВИСШЕТО ТЪРГОВСКО УЧИЛИЩЕ „Д. А. ЦЕНОВЪ“ ВЪ ГР. СВИЩОВЪ.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретаръ С. Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ предложението за продължение срока и приемане на служба чужди поданици за асистенти при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“ въ гр. Свищовъ.

Г. г. народни представители!

Готфридъ Гралъ, отъ Цитау — Германия съ IV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 13 декемврий 1937 г., протоколъ № 198, е приетъ на служба за асистентъ по нѣмски езикъ за срокъ отъ една година въ Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“, въ гр. „Свищовъ“.

Понеже при това училище има нужда отъ асистентъ по нѣмски езикъ, а нѣма българи или български поданици, добре подготвени, да взематъ тая длъжностъ, затова министерството счита за умѣстно да се продължи срокътъ на службата на Готфридъ Гралъ съ още една година, смѣтано отъ 1 ноемврий 1938 г. до 31 октомврий 1939 г.

Подготвени лица да преподаватъ нѣмски езикъ нѣма дори и за търговската гимназия въ сѣщия градъ, където и днесъ има вакантни мѣста по тоя учебенъ предметъ.

По сѣщитѣ съображения министерството моли да се приеме на служба и чуждиятъ поданикъ Хенрихъ Тири-

онъ, отъ Ньойи, Франция, за асистентъ по френски езикъ при сѣщото Висше търговско училище, за срокъ отъ три години, смѣтано отъ 1 ноемврий 1938 г. до 31 октомврий 1941 г.

Гр. София, 12 декемврий 1938 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Ил. Кожухаровъ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за продължение срока и приемане на служба чужди поданици за асистенти при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“ въ гр. Свищовъ.

Продължава се съ още една година, считано отъ 1 ноемврий 1938 г., срокътъ на приетия на служба въ Висшето търговско училище въ гр. Свищовъ „Д. А. Ценовъ“ като асистентъ по нѣмски езикъ чуждъ поданикъ Готфридъ Гралъ, отъ Цитау, Германия (IV постановление на Министерския съветъ, отъ 13 декемврий 1937 г., протоколъ № 198).

Приема се на служба чуждиятъ поданикъ Хенрихъ Тирионъ, отъ Ньойи, Франция, за асистентъ по френски езикъ при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“, въ гр. Свищовъ, за срокъ отъ три години, считано отъ 1 ноемврий 1938 г.“.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. д-ръ Никола Сакаровъ.

Д-ръ Н. Сакаровъ: Г-да! Искамъ да кажа само две думи. Нѣмамъ нищо противъ нито едно отъ назначенията. Обаче въ мотивитъ има една неистина. Никакъ не е удобно да се счита, че въ България, следъ 60-годишенъ животъ, нѣмало българи или български поданици подготвени по нѣмски или френски, за да ги преподаватъ въ това училище. Намирамъ, че е неудобно да се казва, че не сѣ се явили подготвени кандидати българи. Може би да не сѣ се явили, защото не имъ се плаща хубаво, но въ България има много специалисти по френски, нѣмски и английски. Така че да стои въ мотивитъ една стереотипна фраза, която намираме още преди 50 години въ мотивитъ на подобни предложения, не е хубаво. Не е истина, че въ България нѣмало подготвени българи по френски и нѣмски, които да преподаватъ въ Търговската академия въ Свищовъ. Истината е, че българи кандидати не сѣ се явили по тия предмети. Значи, не искатъ да отидатъ тамъ, където малко имъ се плаща. Не бива въ единъ официаленъ документъ, следъ 60-годишенъ животъ на България, да съществува една такава неистина. И азъ съжалявамъ много тѣзи г. г. чиновници, които сѣ си позволили да преписватъ тия мотиви отъ стари решения. Понеже министърътъ не го е забелязалъ — минава. Това едно.

Второ. Макаръ че е малко неудобно, но нека го кажа. Какъ се случи, че учителътъ по френски езикъ е роденъ тъкмо въ Ньойи, за да ни напомня друго. Малко ми е чудно. Само това казвамъ. (Смѣхъ и ржкоплѣскания)

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме.

Тия, които приематъ предложението, както се прочете, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка втора отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ОДОБРЕНИЕ РЕШЕНИЯ НА ПРОШЕТАРНАТА КОМИСИЯ, ВЗЕТИ ВЪ ЗАСЕДАНИЯТА И НА 22 И 23 НОЕМВРИЙ Т. Г.

Г. г. народни представители! Съобщавамъ ви, че г. министърътъ на финанситъ ще бжде представляванъ отъ г. министра на търговията, промишлеността и труда.

Има думата председателътъ на прошетарната комисия г. Риболовъ да направи едно изложение отъ името на прошетарната комисия.

А. Риболовъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! При разглеждане просбитъ, постъпили въ Народното събрание, прошетарната комисия се натъкна на нѣколко просби, съ които се иска опрощаване на грамадни суми, дължими на държавното съкровище. Понеже тия суми произхождатъ отъ една афера, известна на обществото подъ името „спиртната афера“, прошетарната комисия намира за нужно, преди да разгледа тия просби, по които има дадено мнение отъ Министерството на финанситъ да бждатъ опростени сумитъ, възлизащи на 7—9

милиона лева — не е точно изчислено, понеже има и лихви вънъ отъ главницитъ — да поиска разрешение отъ Народното събрание да се опредѣлятъ трима народни представители, които да анкетиратъ материалното състояние на лицата, които искатъ опрощаването на тия суми.

За неизлишно считамъ да ви съобща, че се касае за молбата на Братя К. Балеовски — впоследствие текстилно-индустриално акционерно дружество „Петъръ К. Балеовски“ — отъ гр. Троянъ, които иматъ задължение къмъ държавата, произходящо отъ даденъ спиртъ на кредитъ. Размърътъ на задължението е билъ приетъ отъ ликвидационната комисия предъ Русенския апелативенъ сѣдъ така: за П. К. Балеовски главница 2.878.431 л., а за акц. д-во „П. К. Балеовски“ — 3.000.000 л., заедно съ лихвитъ и други разноски. Сумата е присѣдена съ изпълнителенъ листъ № 8498/1925 г. Задължението е гарантирано за държавата чрезъ ипотеката върху текстилното предприятие на молителитъ. Молителитъ сѣ били обявени въ несъстоятелностъ. По-късно несъстоятелността е била възстановена и вземанията на държавата сѣ останали въ тѣхната цѣлостъ. Материалното състояние въ Балеовски и на дружеството се състои въ фабрични сгради, машини и уреди на стойностъ 15 милиона лева. Месечниятъ бруто доходъ на предприятието е 350.000 л.

При това положение явно е, че се отнася за опрощаване задължение на състоятелни хора. Съображенията на Министерството на финанситъ сѣ, че това предприятие щѣло да бжде разсипано, ако не му се опростѣли лихвитъ.

И. Русевъ: Чрезъ този спиртъ се създадохъ тия хора.

Председателъ С. Мошановъ: Този въпросъ нѣма да се решава сега.

А. Риболовъ: Понеже въ обществото циркулиратъ слухове, че не е само това материалното състояние на Братя К. Балеовски, прошетарната комисия намира за нужно да поиска отъ Парламентъ да се избератъ трима души, които да анкетиратъ състоянието на Братя К. Балеовски и да разгледа въобще последицитъ отъ тая афера.

На прошетарната комисия направи впечатление, че тоя дългъ на Братя К. Балеовски е отъ 1923 г. Значи, до днесъ тия срѣдства сѣ използвани отъ тѣхъ, грамадни лихви сѣ натрупани, а не е пристѣпено къмъ събирането на сумата. И не само това, но прави впечатление, че единъ отъ братята Балеовски е чиновникъ въ София съ 2.000 л. заплата и изпълнителниятъ листъ за 5 или 7 милиона лева е изпратенъ за събиране чрезъ удържки върху заплата му. (Оживление)

Дойко Петковъ: Заплата му е нищожна.

А. Риболовъ: Финансовото министерство дава мнение да бжде опростена изцѣло, съ лихвитъ и разносцитъ, и сумата 792.392 л. на Захари Николовъ Смочевски, а сѣщо и сумата 700.000 л., заедно съ лихвитъ и комисионитъ, на Вѣра д-ръ Михаилъ Тихова.

Прави впечатление, че навремето въ тази спиртна афера сѣ участвували не само хора, които се занимаватъ съ производство и продажба на спиртъ, но и съвършено външни хора, като д-ръ Михаилъ Тиховъ, който, доколкото зная, е билъ тогава директоръ на Народния театъръ, но подписва полица като гарантъ на единъ еврейнъ за 750.000 л. Абстрахирамъ се отъ това, дали материалното положение на тия хора е добро или лошо. Тая сума отъ 750.000 л., заедно съ лихвитъ и комисионитъ, сѣдебнитъ и други разноски, е дължима отъ Жакъ Сабитай Леви, който сега е чиновникъ съ 5.700 л. заплата. Дължатъ се лихви върху главницата, сѣдебни и дѣловодни разноски и по изпълнителенъ листъ, издаденъ срещу Братя К. Балеовски и акционерно дружество „Петъръ К. Балеовски“.

Вѣроятнo въ Народното събрание сѣ постъпили заявления и отъ други хора за опрощаване суми, по тази афера, които заявления още не сѣ дошли въ прошетарната комисия. Но отъ тия заявления, които имаме въ комисията, виждаме, че се касае за суми, които въ продължение на 15 години сѣ останали несъбрани отъ държавата, въпрѣки че сѣ дължими отъ състоятелни хора.

Нѣкой отъ нар. представители: Какво предлагате?

А. Риболовъ: По тази афера навремето, въ 1923 г., е имало анкета, която е установила, че държавата е била ошетенa общо съ 34 милиона лева. На времето отговор-

ности сж потърсени. Някои чиновници сж били уличени, че сж разрешавали, безъ знанието на министра на финанситъ, отсрочки на платежитъ. Тия чиновници сж били наказани, но фактически заграбителитъ на държавни сръдства, както бихъ могълъ да ги нарека, сж останали ненаказани углавно, защото сж подписали само полици и сж отговорни само граждански.

Така че, отъ името на прошетарната комисия моля Народното събрание да се съгласи да опредѣли трима души, които да анкетира въ материалното състояние на тия хора, които искатъ опрощаване на задълженията имъ.

Има и едно заявление отъ фабрика „Тополница“, тоже едно предприятие на състоятелни хора, което иска опрощаване на една сума отъ около 180.000 л. Тая сума произхожда отъ даване обратна сила на единъ законъ. Тъ сж били задължени да изнесатъ известно количество оризъ, олющенъ въ тѣхната фабрика, когато не е съществувало законоположението, споредъ което оризътъ се облага съ 80 ст. на килограмъ. На 7 декемврий излиза законътъ съ обратна сила, споредъ който трѣбвало да бидатъ заплатени такситъ върху олющеното количество оризъ отъ 25 октомврий. Тия хора се смѣтатъ оцетени и молятъ тая такса да имъ бѣде опростена. Но прошетарната комисия иска на самото мѣсто да установи дали тая оризъ не е билъ задържанъ и изнесенъ при увеличената такса 80 ст. на кг. и дали тѣ не сж използвали тѣзи 80 ст.

Д. Марковъ: По-важно е на каква цена е продаденъ оризътъ.

А. Риболовъ: Да бѣде натоварена анкетната комисия да анкетира и този случай.

Председателъ С. Мошановъ: Г. г. народни представители! Трѣбва да бѣдемъ наясно по искането на прошетарната комисия. Искане се да се облѣкатъ съ права на анкетна комисия трима души народни представители, които да анкетира въ материалното състояние на просителитъ по тѣй наречената „спиртна афера“. Разбира се, че ще се проучи материалното състояние на тия, които, следъ като реши Народното събрание да се назначи анкета, сами ще пожелаатъ да се анкетира тѣхното материално състояние. Този, който иска да се ползува отъ нѣкои права, които ще му се дадатъ отъ Народното събрание, е длъженъ да се подложи на тая анкета. Но ако той откаже, ние нѣмаме право да анкетираме материалното му състояние.

Затова азъ искамъ да бѣдемъ наясно по правата на анкетната комисия и по това, спрямо кои тя ще може да ги упражни. Така че, най-напредъ, ще положимъ гласуване предложението да се назначи ли такава анкетна комисия, а следъ това, ако приемете това предложение, ще опредѣлимъ състава на тая комисия.

По тая въпросъ е записанъ да говори народниятъ представителъ г. Никола Вачковъ.

Има думата г. Вачковъ.

Н. Вачковъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Тая спиртна афера ми е известна. Азъ съмъ и съвременникъ. Зная какъ се раздаваше спиртътъ отъ държавата. Даваше се на различни лица, които искаха да забогатѣятъ по незаконенъ начинъ. Ние трѣбва да приемемъ, да се състави анкетна комисия, и ако се установи, че въ случая има престѣпление, на тия хора нѣма защо да даваме милость. Тѣ трѣбва да си изтеглятъ това, което законътъ изисква.

Г. г. народни представители! Знаете, че единъ лозаръ, който иска да си свари ракия, трѣбва да посочи количеството на джибритъ. Ако посочи по-малко количество, съставя му се актъ, налага му се много голѣма глоба, за която може да му продадатъ и имота. При тая спиртна афера хората дирѣха поръчителитъ отъ улицитъ, за да имъ поръчителствуватъ за 600.000 л. — стойностъ на единъ вагонъ спиртъ. И тая спиртъ се даваше на шофьори отъ улицата, на когото и да е. Тукъ има престѣпление.

Ето защо за назидание, за примѣръ, ние трѣбва да бѣдемъ много строги. Тия, които сж извършили престѣпления, трѣбва да понесатъ всички тежести на закона. Иначе не може.

Трѣбва да се прокара, обаче, едно измѣнение въ закона за акцизитъ, защото този законъ е тежъкъ за нашето стопанство, особено за лозарството.

Моето мнение е да се назначи една анкетна комисия отъ трима души, която да анкетира тия случаи, и, ако

отъ тия хора може да се вземе нѣщо, държавата да събере вземането си. Едновременно съ това ще дадемъ назидание, примѣръ, та по-нататѣкъ да не се правятъ такива престѣпления.

Г. г. народни представители! Трѣбва да знаете, че при тая спиртна афера е имало една мрежа отъ хора, които сж били въ връзки съ тогавашното управление и сж вършили престѣпления. Затуй трѣбва да бѣдемъ строги, за да дадемъ примѣръ, та въ бѣдеще тия работи да не се повтарятъ.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Петко Стояновъ.

Петко Стояновъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Такова предложение прошетарната комисия не може да направи, защото една парламентарна комисия, ако желае да изучи нѣщо, за да бѣде въ пълно обладание на фактическата и юридическата страна на всѣки единъ въпросъ, който ще докладва тукъ, и сама ще си направи своитъ разпореждания, за да иде нѣкой отъ членоветъ ѝ да извърши анкета. Така щото, ние трѣбва да откажемъ всѣкакво разглеждане на това предложение тукъ. Но ако то се разгледа, струва ми се, че и да бѣде назначена една такава анкетна комисия и да дойде тя тукъ съ своя докладъ, ние пакъ не можемъ да решимъ тоя въпросъ. Той не може да бѣде решенъ по простата причина, че тукъ се касае за едно свършено установено, безспорно вземане на държавното съкровище. Господата, които се визираха — а има и други, които сигурно още не знаятъ и не сж подали заявления — сж ония, които навремето си получиха спиртъ, продадоха го и не го платиха на държавата. Благодарение небрежността на бранителитъ на държавнитъ интереси, голѣми и малки, въ продължение на толкова време досега, вземането на държавата не се е реализирало, не е пристѣпено къмъ събирането му.

Смисълътъ, който има предложението на почитаемия г. Риболовъ, споредъ мене е следниятъ. Той казва, че отъ Министерството на финанситъ и отъ обсъжданията, които сж станали по тоя въпросъ въ прошетарната комисия, се е изяснило, че ако бждатъ тия господа подложени на екзекуция или ако бждатъ заставени да заплатятъ всичко, което дължатъ, тѣ ще бждатъ стопански разорени. Този въпросъ не е отъ наша компетентностъ. Компетентията на Народното събрание, респективно на прошетарната комисия, е да се занимава съ опрощаване на суми, които не бива или не могатъ да бждатъ събрани. Не бива, защото сж несправедливи; не могатъ, защото нѣма отъ кого да се събератъ. Ние не можемъ да се занимаваме съ това ако бѣде заставенъ контрагентътъ на държавното съкровище да плати, може ли той да понесе тоя товаръ, който е много голѣмъ, и дали това ще предизвика разоряването на неговото стопанство? Министерътъ на финанситъ е, който може да излѣзе съ такова искане и да каже: азъ, представителъ на държавното съкровище, имамъ да вземамъ отъ Х и У; ако пристѣпя да събера вземането си, тѣ ще бждатъ стопански унищожени; предпочитамъ тѣ да не бждатъ унищожени, да взема известна частъ само, или да имъ опростя всичко и затова моля вота на Народното събрание. Той ще понесе отговорността за едно такова действие.

Заради туй азъ мисля, г-да, че съ предложението, което се направи, Народното събрание не може да се занимава и свършено безпредметно ще бѣде избирането на каквато и да е анкетна комисия. Ако прошетарната комисия желае да направи анкета, нека си я направи. Но какво би могла въ най-благоприятния случай да направи тая анкета? Тази анкета ще дойде и ще каже: Балевски сж фабрикант, иматъ недвижими имоти за повече отъ 10 милиона лева, притежаватъ една фабрика, която имъ дава месечно 350.000 л. доходъ; ако ги заставимъ да платятъ 6 милиона лева, колкото дължатъ на държавното съкровище, ще бждатъ унищожени. Може ли такова нѣщо да бѣде разглеждано отъ насъ? Не.

А. Риболовъ: Преди всичко прошетарната комисия по принципъ не се съгласява съ мнението на Министерството на финанситъ.

Петко Стояновъ: Още по-добре.

А. Риболовъ: Ние искаме да направимъ провѣрка на ония данни, които органитъ на Финансовото министерство събиратъ и сервиратъ на прошетарната комисия.

И. Воденичарски: Ние искаме от тая анкетна комисия да събере данни за материалното състояние на тия господа, за да кажем на Министерството на финансите, че е престъпление, дето сж се таили досега и не сж пристигнали към принудително събиране на тия държавни сръдства, които въ момента не сж вече 6 милиона, а сж цъли 17 милиона лева. Тъзи господа, ако имат къщи въ Парижъ, Берлинъ и не знамъ къде, не бива да бждат оставени повече да разпореждат сж държавни сръдства. Това е искането на прошетарната комисия.

Петко Стояновъ: Моля ви се, г-да! Въпросътъ е свършено изчерпанъ. Значи, има единъ споръ между прошетарната комисия и Министерството на финансите. Министерството на финансите предлага на прошетарната комисия да докладва въ пленума на Народното събрание да се опростятъ пари, а прошетарната комисия казва: „Не бива. Въз основа на даннитъ, които има къмъ преписката, не можемъ да направимъ такова предложение предъ Народното събрание“. Свършено, г-да! Ще се върне преписката на Финансовото министерство отъ председателя на прошетарната комисия и ние нѣма да се занимаваме сж подобни работи тукъ. (Ржкоплѣскания)

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Тодоръ Кожухаровъ.

Т. Кожухаровъ: Г. г. народни представители! Азъ поддържамъ казаното отъ г. професоръ Петко Стояновъ. Прошетарната комисия е претрупана сж хиляди искания отъ частенъ характеръ, и азъ въ никой случай не бихъ препоръчалъ на прошетарната комисия една практика, подобна на тая: да се отдѣлятъ членове отъ Парламента, за да правятъ анкети, защото подобни анкети рискуватъ да изложатъ неговия престижъ и престижа на народнитъ представители-анкетъори, които, колкото и добросъвестни да бждатъ, могатъ да бждатъ изложени на известно подозрение, като имаме предвидъ нашитъ нрави.

Азъ съвсемъ не искамъ да кажа, че прошетарната комисия трѣбва да отмени съвсемъ безъ внимание прошенията, които ѝ се изпращатъ. Безспорно, има хиляди граждани, които се чувствуватъ онеправдани и които чакатъ да получатъ отъ народното представителство и закрила, и правда. Въ никой случай Народното събрание не може да остане безучастно къмъ хилядитъ искания.

Една провѣрка като тая, която се иска, може да се извърши и по другъ начинъ. Тя въ никой случай не бива да става чрезъ анкетна комисия, избрана отъ Парламентна. (Ржкоплѣскания)

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Недѣлко Атанасовъ.

Н. Атачасовъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Въпросътъ за спиртната афера навремето предизвика министерска криза и тия господа, които тогава станаха причина, за да бжде ударенъ единъ министъръ, днесъ идатъ предъ васъ сж молба да имъ се опростятъ сумитъ, които дължатъ къмъ държавното съкровище. Въ името на правдата и справедливостта, азъ моля председателя на прошетарната комисия да си оттегли предложението, и всички ония, които сж намѣрили възможностъ да мародерствуватъ, нека си получатъ наказанието. (Ржкоплѣскания) Държавата трѣбва да събере всичко, което има да взема отъ тѣзи господа. (Ржкоплѣскания)

И. Робевъ: Комисията нѣма какво да оттегля. Нѣма да гласуваме предложението ѝ.

Председателъ С. Мошановъ: Нѣма повече записани по този въпросъ. Ще гласуваме. Тѣзи, които сж съгласни...

А. Риболовъ: Г-нъ председателю! Искамъ да кажа нѣщо.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата г. Риболовъ.

А. Риболовъ: Искамъ да поясня. Въпросътъ не е само да се анкетира материалното положение на тия господа. Въпросътъ е да се анкетира начинътъ, по който сж събирани даннитъ отъ органитъ на Министерството на финансите за материалното състояние на тѣзи хора, които искатъ опрощаването на грамадни суми. Затуй ние искаме анкета.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тѣзи, които сж съгласни сж предложението на прошетарната комисия — да се избере анкетна комисия, която да разучи по-подробно въпроса за материалното състояние на лицата въ връзка сж спиртната афера, моля, да вдигнатъ ржка. Малцинство, Събранието не приема.

Въ всѣки случай, безспорно е, че прошетарната комисия сж това си предложение искаше да хвърли по-голъма свѣтлина, преди да докладва този въпросъ.

Петко Стояновъ: По-голъмата свѣтлина, която искаше да хвърли комисията, е да докаже, че ония сведения, които има въ преписката, сж изкуствено събрани, че не изразяватъ сжщинското положение. Въ такъвъ случай комисията, вмѣсто да прави това предложение на Народното събрание, може да предприеме на общината, може да предприеме на финансовата администрация да се провѣрятъ тия сведения, които сж дадени, и да отидатъ хората въ затвора, щомъ фалшифициратъ документи. (Ржкоплѣскания)

Председателъ С. Мошановъ: Въпросътъ е приключенъ. Има думата докладчикътъ г. Иванъ Воденичарски.

Докладчикъ И. Воденичарски: Ще докладвамъ п. 98 по списъка отъ 22 ноемврий т. г.

Моля отъ Никола Кирковъ, отъ с. Врабча, Трънско, сега жителъ на гр. Фердинандъ. Моли да му бжде опростенъ вториятъ размѣръ на данъка, който не е могълъ да изплати навремето. Този човѣкъ се е занимавалъ сж бозаджийство. Работилъ е само 6 месеци. Нѣма никакви имоти. Невъзможно му е да изплати тая сума, защото нѣма сръдства. Моли да му се опрости сумата.

Комисията при Министерството на финансите изказва мнение молителътъ да плати абонамента отъ 300 л. и втория размѣръ на данъка 300 л., всичко 600 л.

Прошетарната комисия изказва мнение, Никола Кирковъ, отъ с. Врабча, Трънско, да плати само абонамента 300 л., а вториятъ размѣръ на данъка да му бжде опростенъ.

Председателъ С. Мошановъ: Касае се за 300 л.

Който приематъ решението на прошетарната комисия по п. 98, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Воденичарски: Ще докладвамъ решения на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 23 ноемврий т. г.

Постѣпило е писмо отъ Министерството на вътрешнитъ работи, сж което моли да бжде освободенъ отъ наложената му глоба Асенъ Богдановъ, полицай, който е водилъ, непосредствено следъ 19 май 1934 г., 13 души македонци отъ централния комитетъ на вътрешната македонска революционна организация, арестувани въ София, за Ломъ. На гара Мездра е била направена провѣрка и тѣ сж били заловени отъ етапния комендантъ. Тогава полицаятъ е глобенъ 6.600 л. за това, че ги е водилъ безъ билетъ. Той не е виновенъ. Ималъ е нареждане да ги въдвори на мѣстожителство въ Ломъ.

Прошетарната комисия моли Народното събрание да се съгласи да бжде опростена тая сума на лицето Асенъ Богдановъ.

Председателъ С. Мошановъ: Който приематъ решението на прошетарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 6.

Докладчикъ И. Воденичарски: Постѣпила е молба отъ Борисъ А. Кожухаровъ, печатаръ, отъ гр. София. Моли да му бждатъ опростени сждебни и дѣловодни разноски, които е осъденъ да плати на държавното съкровище, за воденитъ отъ него процеси за вземанията му отъ бивши политически партии, разтурени по силата на наредбата за разтуряне на партийно-политическитъ организации. Искътъ му е билъ отхвърленъ и е осъденъ да заплати на държавното съкровище сждебни и дѣловодни разноски 24.464 л.

Комисията при Министерството на финансите дава съгласието си да му бждатъ опростени. Прошетарната комисия изказва сжщото мнение. Материалното състояние на този печатаръ е: притежава къща, оценена за 800.000 л. и печатница на ул. „6-и септемврий“, въ която е вложилъ капиталъ 400.000 л.

Председател С. Мошановъ: Не е важно какво е материалното му положение. Докладвайте какъв е случаят. Завелъ е дѣло за вземане отъ разтуреният партийно-политически партии и съдътъ е отхвърлилъ иска му.

Докладчикъ И. Велегичарски: Искътъ му е отхвърленъ затова, защото въ наредбата за отчуждаване имотитъ на партийно-политическитъ организации е предвидено, кредиторитъ да иматъ непремѣнно нотариално завѣрени договори, съ които да могатъ да установятъ своитъ вземания. Както молителят, така и други лица като него не сж имали такива нотариално завѣрени договори. Значи, предварително имъ е отнето правото отъ държавата да могатъ да бждатъ удовлетворени отъ сумитъ, които държавата е получила отъ конфискуванитъ имоти на партийно-политическитъ организации. Въ прошетарната комисия сж постъпили нѣколко заявления отъ такъвъ характеръ, съ които се иска опрощаването на една сума общо около 200 хиляди лева, произхождаща отъ такива съдебни и дѣловодни разноси, а хората сж изгубили стотици хиляди лева вземания. Само единъ е загубилъ 800 хиляди лева такива вземания и нѣма отъ кого да ги получи. Само заради това, че тия лица не сж имали нотариално завѣрени договори за извършената работа — нѣщо, което въ миналото въ нашитъ закони не е предвидено, а се предвижда въ наредбата за разтуряне на партийно-политическитъ организации — тѣхнитъ искове сж били отхвърлени отъ съда.

Председател С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Христо Мирски.

Х. Мирски: Г. г. народни представители! Доколкото ми е известно, въ прошетарната комисия сж постъпили повече отъ 20 подобни молби, които ще бждатъ докладвани тукъ поотдѣлно. Споредъ мене, по-добре ще бжде този въпросъ да се реши общо за всички, като бждатъ поставени всички подъ единъ знаменателъ. Въпросътъ се състои въ следното.

Следъ като се разтуриха партийно-политическитъ организации, много печатари, наемодавци и пр. останаха да взематъ известни суми отъ бившитъ политически партии. По силата на наредбата за разтуряне на партийно-политическитъ организации, даде се възможностъ на тия хора да заведатъ искове. Но въ тая наредба е предвидено нѣщо, което не е съгласно съ нашето общо право: да може да бжде уваженъ искътъ на единъ такъвъ наемодателъ или печатаръ, трѣбва вземането му да е облѣчено въ съответната писмена форма, завѣрена нотариално. Когато сж съществували партияитъ, такива задължения за наемодателитъ и печатаритъ не е имало.

Да ви кажа единъ примѣръ отъ Варна. Отдадено е било подъ наемъ едно помѣщение за партиенъ клубъ. Благодарение на това, че лицето, което е отдало помѣщението подъ наемъ, е имало довѣрие въ председателя на организацията, която наема помѣщението, не е билъ сключенъ никакъвъ договоръ — макаръ да се е касало за 40—50 хиляди лева. Следъ това, обаче, дохожда наредбата за разтуряне на партийно-политическитъ организации, споредъ която трѣбва да има писменъ договоръ, за да може да установи наемодателтъ размѣра на своето вземане. Нѣмайки такъвъ договоръ, този наемодателъ не може да докаже своето вземане. Въ сжщото положение сж поставени и печатаритъ и разни други кредитори на бившитъ партии. Печатаритъ, благодарение личното му довѣрие въ председателя на организацията, напечатва позива за 10—20—30 хиляди лева, но не му е идвало на умъ — както и на никого тогава не е идвало на ума — да изиска писменъ документъ, защото никой не е предполагалъ, че ще излѣзе една такава наредба за разтуряне на партийно-политическитъ организации, по силата на която за доказване на вземанията спрямо политическитъ организации ще се искатъ писмени доказателства.

Понеже е прокарана една несправедливостъ въ тази наредба, като е дадена обратна сила по отношение на доказателствата за предявяване на искъ, умѣстно ще бжде всичкитъ тия прошения да не се разглеждатъ отдѣлно, но да се поставятъ подъ единъ общъ знаменателъ и надлежниятъ министъръ да внесе законопроекта за опрощаването на такива съдебни и дѣловодни разноси.

Т. Стоилковъ: Сега това да мине, а другитъ да се опростятъ наведнажъ.

Председател С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Златаровъ.

И. Златаровъ: Г. г. народни представители! Азъ съмъ, че сега трѣбва да решимъ сложения за разглеждане случая, а впоследствие да се вземе решение за другитъ случаи. Ако трѣбва да се създаде специаленъ законъ, процедурата ще бжде дълга. Поддържамъ: да се гласува предложението на прошетарната комисия.

Т. Стоилковъ: Ще имаме и единъ прецедентъ.

Председател С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Недѣлко Атанасовъ.

Н. Атанасовъ: Г. г. народни представители! Азъ поддържамъ предложението на г. Мирски още и по следнитъ съображения. Съ наредбата за разтуряне на партийно-политическитъ организации е дадена възможностъ на всички лица, които сж платили разни задължения на политическитъ организации или има да взематъ отъ тѣхъ и не сж си получили паритъ отъ тѣхъ, да предиятъ искъ предъ ликвидационната комисия. Нѣма да говоря за случая, който имамъ и азъ лично, и много други. И какво излѣзе? Лицето Х представя предъ съда формална квитанция, че е платило данъкъ за печатницата, да речемъ, на в. „Прѣпорецъ“ и иска да му се върне платената отъ него сума за този данъкъ. Съдътъ, обаче, отхвърля иска, защото лицето не може да установи, че печатницата не била лично негова, а партийна. По такива чисто формални причини нѣкои хора изгубиха заведенитъ отъ тѣхъ дѣла и бѣха осъдени да платятъ съдебнитъ и дѣловоднитъ разноси.

Затуй поддържамъ предложението на г. Мирски. Нека г. министърътъ на финанситъ да обхване съ законопроекта за опрощаване на глобитъ, който се приготвява, всички подобни случаи, а докладваниятъ сега случай да се реши, въ смисълъ да се удовлетвори молбата на лицето.

Председател С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Тодоръ Кожухаровъ.

Т. Кожухаровъ: Моля да се гласува сега решението на прошетарната комисия, пъкъ ако трѣбва да се създаде специаленъ законъ за други такива случаи, да се създаде.

Председател С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тѣзи, които сж съгласни съ решението на прошетарната комисия по п. 6, така както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Серафимъ Георгиевъ.

Ще се докладва п. 5.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Молба отъ Александъръ Ханджиевъ, кметъ на Златоградската градска община, съ която иска да му бжде опростенъ начетъ 155.255 л. Този начетъ произхожда отъ следното. Презъ 1925/1926 г. между тогашната Пашмаклийска окръжна постоянна комисия и общината се постига споразумение, общината да направи, за смѣтка на окръжната постоянна комисия, държавния мостъ въ гр. Златоградъ при км. 59+250, свързващъ пътя Устово—Сръдногорци—Маданъ—Златоградъ—Кирилъ—Крилатица—Маказа. Общината извършва предприятието, обаче окръжната постоянна комисия не вписва въ бюджета си нуждната сума за плащане на общината. Прави се ревизия на общината и се начита кметътъ, като нейнъ ръководителъ, за това, че неправилно е изразходвалъ сумата. Понеже, споредъ чл. 8 отъ закона за закриване окръжнитъ съвети, държавата поема цѣлия пасивъ и активъ на окръжнитъ постоянни комисии, следвало е да поеме и това задължение. Тя, обаче, и до денъ днешенъ не го е поела.

Комисията при Министерството на финанситъ, като изхожда отъ съображението, че се касае за направата на мостъ на държавно шосе по споразумение между общината и окръжната постоянна комисия, че държавата не е поела това задължение и не го е изплатила, въпрѣки чл. 8 отъ закона за закриване окръжнитъ съвети, и че кметътъ нѣма никаква вина, е дала мнение да му се опрости тази сума.

Прошетарната комисия възприема мнението на комисията при Министерството на финанситъ и настоява сумата да бжде опростена.

П. Забуновъ: Лично кметът ли е задълженъ съ тази сума или общината?

Докладчикъ С. Георгиевъ: Кметът е задълженъ.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 5, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 15.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Молба отъ Златка Стоянова, по мъжъ Новакова, отъ гр. София. Отъ нея се иска да заплати сумата 17.800 л. съдебни и дѣловодни разноси по бракоразводно дѣло. Водила е дѣло за разводъ и била осъдена да заплати тѣзи разноси.

Х. Мирски: Водила е дѣло за издръжка, не за разводъ.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Да, за издръжка. Не е могла да плати тѣзи разноси, защото е несъстоятелна и съ многочленно семейство — 5 души. Не притежава никакви недвижими имоти и нѣма никакви доходи, освенъ 200 л. месечно отъ недвижимъ имотъ. Тя самата плаща наемъ.

Комисията при Министерството на финанситъ дава мнение да ѝ се опростятъ сумитъ и по двата изпълнителни листа.

Х. Мирски: Нали сѣ съдебни и дѣловодни разноси? Въ списъка пише, че се дължи сума и отъ покойния ѝ съпругъ.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Съдебни разноси 17.800 л. по изпълнителенъ листъ № 8327/927 г. е сумата, която търсятъ отъ нея.

П. Забуновъ: И други 14.000 л. се търсятъ отъ покойния ѝ съпругъ.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Има два изпълнителни листа по същото дѣло.

Председателъ С. Мошановъ: Дължатъ се две суми.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Едната отъ нея, другата отъ покойния ѝ съпругъ.

Х. Мирски: За едната сума е казано, че се дължи по изпълнителенъ листъ, а за другата не се казва по какво се дължи. Посочена е само сумата, а не е казано за какво е.

Докладчикъ С. Георгиевъ: И другата сума е по изпълнителенъ листъ. Решението е: „Опрощава ѝ се сумата 17.800 л., дължима отъ нея, и 14.645 л., дължима отъ покойния ѝ съпругъ по изпълнителенъ листъ № 879/1922 г. на Софийския окръженъ съдъ“. Втората сума е по същото дѣло.

П. Забуновъ: Значи, по единъ листъ се дължатъ и двете суми?

Х. Мирски: Така е.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Въ прошениято е писано: „По изпълнителенъ листъ № 879/1922 г.“

Председателъ С. Мошановъ: По този листъ дължи покойниятъ ѝ съпругъ.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Да, той дължи по този листъ, а тя дължи по изпълнителенъ листъ № 8327/1927 г.

П. Забуновъ: Този изпълнителенъ листъ на кого е?

Докладчикъ С. Георгиевъ: На Софийския окръженъ съдъ.

Председателъ С. Мошановъ: Тъзи, които сѣ съгласни съ решението на прошетарната комисия по п. 15, както се докладва моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 16.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Захари Н. Герговъ, бившъ жителъ на гр. Луковитъ, сега живущъ въ гр. Червенъ-брѣтъ, е подалъ молба за опрощаване на начетъ отъ Плевенската окръжна смѣтна палата. Начетенъ е съ нѣколко решения на смѣтната палата отъ 1926, 1929, 1931 г., но не се знае отъ какво произлиза начетътъ.

Х. Мирски: Да се оттегли за проучване.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Нѣма защо да се оттегля. Той е начетенъ отъ смѣтната палата за разходи, обаче нѣма данни къде и какъ е направенъ всѣки разходъ.

Понеже е абсолютно беденъ, съ многочленно семейство, не притежава никакви недвижими имоти и е въ такава възраст, която не му позволява да печели, за да плаща, комисията при Министерството на финанситъ дава мнение да му се опрости начетътъ.

Прошетарната комисия възприема опрощаването и по седемтъ решения на смѣтната палата, тъй както е дала мнение комисията при Министерството на финанситъ.

Председателъ С. Мошановъ: Отъ колко члена се състои семейството му?

Докладчикъ С. Георгиевъ: Отъ шестъ члена.

Председателъ С. Мошановъ: Не притежава никакви имоти и има шестчленно семейство.

Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 16, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 17.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Зорка Николова Киркова отъ София, е подала молба за опрощаване на 37.096 л., които произхождатъ отъ водено бракоразводно дѣло по бедностъ съ мъжа ѝ Никола. По-късно, наистина, тя се е прибрала съ мъжа си, когото по дѣлото е обвинявала, че е непрокопанъ, че не е гледалъ семейството си и я изоставилъ, на произвола на съдбата. Но и следъ като се е прибрала, той пакъ не проявявалъ никаква грижа за нея. Намира се въ пълна сиромашия и затова иска да ѝ се опрости тая сума. Не притежава никакви недвижими имоти и нѣма никакви доходи, а трѣбва да работи като слугиня.

С. Топаловъ: Съпругътъ ѝ нѣма ли имоти?

Докладчикъ С. Георгиевъ: И той нѣма никакви имоти. Сумата се търси отъ нея, защото тя е водила дѣлото.

Комисията при Министерството на финанситъ, за да направи поменъ, ѝ опрощава тая сума. И прошетарната комисия е съгласна съ това.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 17, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 19.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Иванъ Стояновъ Колчевъ, бившъ касиеръ на Държавната печатница, е начетенъ съ постановление № 359, отъ 14 ноемврий 1934 г. да заплати 25.800 л., които произлизатъ отъ несъбрани отъ персонала суми за доставени вѣглища отъ мини „Перникъ“, които суми се дължатъ на съжитѣ мини. По-късно, обаче, Държавната печатница, която е учреждението, което въ случая е доставило вѣглищата за своя персоналъ, е изплатила сумата. Той е останалъ да дължи лично 682 л. лихви. Мина „Перникъ“ е решила, следъ като сѣ платени 25.800 л. — значи сумата е изплатена — да го освободи отъ лихвитъ.

Комисията при Министерството на финанситъ е съгласна да му се опрости тая сума. И прошетарната комисия е на същото мнение.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приематъ п. 19, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 20.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Иванъ Тодоровъ, жителъ на гр. Трънъ, като шофьоръ презъ годината 1925, 1926, 1927 и 1928 г., дължи на Трънското данъчно управление 14.800 л. шосейно право. Досега не ги е платилъ, защото

нѣма възможност да ги плати. Има петчлено семейство, гледа и майка на 62 години. Работи при дружество „Ерма“ и получава 1.500 л. месечна заплата. Нѣма недвижими имоти и други доходи, за да плати тая сума, вследствие на което комисията при Министерството на финанситѣ намира, че следва тя да му бѣде опростена. Прошетарната комисия се съгласява, още повече, че това е документирано отъ удостоверенията, които прилага.

Х. Мирски: На кое учреждение се дължи сумата?

Докладчикъ С. Георгиевъ: На Трънското данъчно управление.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тѣзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 20, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 22.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Иванъ Донковъ Ивановъ, жителъ на гр. Шуменъ, като секретаръ-бирникъ на бившата Хебибска, а сега Владимирска селска община, Ислерихска околия, е начетенъ отъ Търновската смѣтна палата съ три решения да заплати сумитѣ: 39.419 л. по едното решение, 13.609 л. по второ решение и 55.087 л. по трето решение, заради туй, че като отчетникъ на сѣщата община не е внесълъ по принадлежностъ и следователно неправилно е изразходвалъ сумитѣ отъ излишечитѣ на скотовѣдния фондъ. Комисията при Министерството на финанситѣ, като взема предвидъ, че се касае за формаленъ начетъ — пакъ се връщамъ на това понятие — че сѣ изминали отъ тогава 14 години и тоя човѣкъ съ всичката си сиромашия трѣбва да плаща лихви на суми, които не сѣ влѣзли въ джоба му, че има петчленно семейство и че не може да изплати сумитѣ, е дала мнение да бѣдатъ опростени сѣжитѣ. Прошетарната комисия се съгласява съ нея и настоява тия суми да бѣдатъ опростени.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тѣзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 22, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 24.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Иванъ Боевъ Бѣловеждовъ отъ с. Ездимецъ, Търновска околия...

Председателъ С. Мошановъ: Тукъ е писано: гара Каспичанъ.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Сега живѣе въ Каспичанъ, отъ тамъ е. — Като дребенъ служителъ по българскитѣ държавни желѣзници, той е служилъ 25 години и 7 месеци. При единъ ловъ той е билъ нараненъ въ главата отъ нѣкого си, вследствие на което е получилъ парализъ на дѣсната рѣка и дѣсния кракъ и сега е абсолютно негоденъ за работа. Водилъ е дѣло срещу нападателя си, обаче го е загубилъ. Осждаатъ го на сѣдебни и дѣловодни разноски и на мита и бери.

Х. Мирски: Колко сѣ?

Докладчикъ С. Георгиевъ: 3.500 л.

Председателъ С. Мошановъ: Платилъ ли е известна частъ?

Докладчикъ С. Георгиевъ: Да.

Х. Мирски: Изпълнителниятъ листъ отъ кой сѣдъ е издаденъ?

Докладчикъ С. Георгиевъ: Не мога да направя сега тази справка.

Председателъ С. Мошановъ: Въ бѣдеще трѣбва да се казватъ изпълнителнитѣ листове отъ кой сѣдъ сѣ издадени.

Ще гласуваме. Тѣзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 24, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 25.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Молба отъ инженеръ Илия Г. Беровъ, учителъ при Механотехническото училище въ София. Наслѣт е мелница, въ която оставилъ другъ човѣкъ да го представява, който не е изпълнилъ закона за закупуване и износъ на зърнени храни, вследствие на което му съставятъ три акта.

Председателъ С. Мошановъ: Това наказателно постановление ли е?

Докладчикъ С. Георгиевъ: Да.

Председателъ С. Мошановъ: Тогава ще се оттегли, както решихме, защото ще има амнистия за наказателнитѣ постановления.

Обаждатъ се: Отхвърля ли се?

Председателъ С. Мошановъ: Не се отхвърля, но ще чака амнистията. Така решихме.

Ще се докладва п. 26.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Молба отъ Иванка Огнянова Петрова, за себе си и като законна представителка на малолѣтнитѣ си деца, отъ с. Владимирци, Преславска околия. Исква да ѝ бѣде опростена таксата „водно право“, затова защото неправилно се иска отъ нея. Притежавала две воденици, едната на р. Камчия, отнесена още презъ 1914 г., а другата въ с. Владимирци, запустѣла отъ 1929 г. Данъчнитѣ власти сами даватъ сведения, че тия воденици не сѣ работили — едната като запустѣла, а другата като отнесена — обаче таксата за водно право автоматически си е следвала и я търсятъ отъ нея. Комисията при Министерството на финанситѣ дава мнение да ѝ се опрости тая сума. И прошетарната комисия е съгласна.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тѣзи, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 26, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 40.

Докладчикъ С. Георгиевъ: Наследницитѣ на бившия управителъ на Поморийската митница, Димитъръ Тачевъ, искатъ да имъ бѣде опростена сумата, съ която е начетенъ тѣхниятъ баща и наследодателъ. Вследствие на неправилно отчитане на суми по авансови разписки, нумерата на които сѣ упоменати тукъ, той е билъ начетенъ. Отъ неправилното отчитане фактически държавата не е ошетенъ, защото сумата е внесена на приходъ. Касае се за чиновнически заплати, които по-късно сѣ платени, обаче въ вноснитѣ листове, съ които е извършено възстановяването, не е упоменато, че по тия разписки сумата се възстановява. Поради това опущение, бюджетоконтролното отдѣление го държи отговоренъ да плати сумата. Нѣма никакво ощетяване.

Петко Стояновъ: Известна частъ, обаче, трѣбва да плати. Така е въ решението.

Председателъ С. Мошановъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Грънчаровъ.

Ще се докладва п. 21.

Докладчикъ П. Грънчаровъ: Ивана Трифонова, отъ с. Горочѣтъ, Разградско, е водила бракоразводно дѣло. Впоследствие се спогодила съ мъжа си и се прибрала. Разградскиятъ окръженъ сѣдъ, съ изпълнителенъ листъ № 1652, отъ 24 мартъ 1927 г., я е осждилъ да заплати 9.432 л. сѣдебни и дѣловодни разноски. Семейството ѝ се състои отъ нея, съпругъ и една дѣщеря. Тя не притежава никакви движими и недвижими имоти. Съпругътъ ѝ има 34 декари и 2 ара ниви, къща и пристройки — съ годишенъ доходъ 7.440 л.

Комисията при Министерството на финанситѣ дава мнение да се опрости, отъ цѣлата сума, 60%, а остатъкътъ 40% да заплати. Решението на прошетарната комисия е въ сѣщия смисълъ: да се опрости 60% отъ сумата.

Х. Мирски: Да се прибави: Разградски окръженъ сѣдъ.

Председателъ С. Мошановъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 23.

Докладчикъ П. Грънчаровъ: Иванъ П. Апостоловъ, отъ с. Сатовча, Неврокопска околия, и неговиятъ братъ съ постановления № № 187 и 188, отъ 8 августъ 1925 г., на разложкия лесничей, за нарушение на закона за горитѣ, сѣ били осѣдени да заплатятъ ...

Председателъ С. Мошановъ: Ще се оттегли, защото е по закона за горитѣ.
Ще се докладва п. 27.

Докладчикъ П. Грънчаровъ: Иванъ Милановъ, секретаръ-бирникъ на Вѣтриневската селска община, Провадийска околия, е начетенъ съ 3.618 л., задето своевременно не ги е внесълъ по принадлежностъ. Не е обжалвалъ решението, а внесълъ същата сума по принадлежностъ съ вносни листове. Обаче следъ като представилъ документитѣ въ Сѣтната палата, последната е отказала да допусне новъ прегледъ, какъвто той е искалъ, защото е просрочилъ. Просителътъ представя документи при преписката и иска тази сума да му се опрости, за да получи гаранционното си удостоверение.

Комисията при финансовото министерство е дала мнение да му се опрости сумата. Същото поддържа и прошетарната комисия.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 28.

Докладчикъ П. Грънчаровъ: Иванъ Геновъ, Йовчевъ, кметъ на Крушевската селска община, Севлиево околия, Плъвненска областъ, като кметъ на селото, моли да се опрости сумата 106.759 л., за която селото е осѣдено съ решение № 25, отъ 26 февруарий 1932 г., на Севлиевския окръженъ сѣдъ. Тая сума произхожда отъ това: държавниятъ бирникъ Иванъ Куневъ, при първия Крушевски бирнически участъкъ, на 11 септември 1928 г. пътувалъ отъ с. Буковоро за с. Крушево. Тѣмко навлѣзълъ въ Крушевското землище, на около 500 м. отъ Буковоровската граница, той е билъ нападнатъ отъ бандата на Дочо Узунъ, който убива едного отъ стражата му, а самия него, заедно съ другитѣ двама охраняващи го, откарва въ гората и задигатъ находящата се у него сума, споредъ неговитѣ показания, 106.759 л.

Понеже селото е бедно и не може да събере сумата, затова комисията при Министерството на финанситѣ е на мнение да му се опрости. Прошетарната комисия взе решение въ същия смисълъ — да се опрости сумата.

Председателъ С. Мошановъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 31.

Докладчикъ П. Грънчаровъ: Кирилъ Крумовъ, Митовъ, отъ гр. Плъвень, бившъ касиеръ-счетоводителъ на Плъвненския окръженъ сѣдъ, съ постановление № 67, отъ 9 августъ 1932 г. на Министерството на финанситѣ, е начетенъ съ сумата 4.950 л. Споредъ представеното удостоверение отъ Плъвненския областенъ сѣдъ и отъ Плъвненския окръженъ затворъ, тая сума е внесена.

Моли да се обезсили постановлението на Министерството на финанситѣ и решението № 69, отъ 1935 г., на специалния сѣдъ при Върховната сѣтна палата и му се освободи внесената за длъжността гаранция.

Комисията при Министерството на финанситѣ дава мнение да му се опрости сумата.

Същото мнение дава и прошетарната комисия.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме.

Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 31, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Иванъ Воденичарски.

Ще се докладва пореденъ № 10.

Докладчикъ И. Воденичарски: Група граждани отъ гр. Дунища — единъ списъкъ, съдържащъ имената на 142 души, собственици на имоти, напоявани отъ обществени води, попадащи въ участъка на петия дунишки държавенъ бирникъ — молятъ да имъ бѣде опростенъ десеторниятъ размѣръ на водното право — наложена имъ

глоба поради това, че не сѣ обявили, че ще се ползватъ отъ обществени води за напояване на своитѣ земи, включени въ „Джгата“. Така се нарича оная частъ отъ земята, която е следвало да бѣде посѣяна съ оризъ. Тѣхнитѣ имена би следвало да влѣзатъ въ решението ни, за да се знае на кои граждани се опрощава. Въ решението на комисията имената не сѣ вписани, но ги има къмъ преписката, въ канцеларията на Събранието.

Председателъ С. Мошановъ: За да бѣдатъ изброени имената въ решението на Събранието, прочетете ги, за да се впишатъ въ протокола.

Докладчикъ И. Воденичарски: Ще се опрости глобата на следнитѣ граждани:

1. Ангелъ Текеклийски.
2. Атанасъ Кузевъ.
3. Ангелъ Коларо.
4. Атанасъ Джигурлийски.
5. Атанасъ Милевъ.
6. Йорд. Борисова Н. Петкова.
7. Бр. Панчеви.
8. Велика Д. Стоичкова.
9. Василъ Мановъ.
10. Василъ х. Димитровъ.
11. Вълчо Младжовъ.
12. Моца В. Дрѣнска.
13. Василъ Д. Просячки.
14. Василъ М. Бачовъ.
15. Владимиръ Г. Руски.
16. Гале Стоичковъ.
17. Георги Годиначки.
18. Георги Ив. Коларски.
19. Георги Никовъ.
20. Георги Н. Налбатски.
21. Георги М. Скрински.
22. Георги Галевъ.
23. Георги Чомаковъ.
24. Георги Бистрички.
25. Георги Янковъ Влаховъ.
26. Георги Таневъ.
27. Димитъръ Н. Демиревски.
28. Димитъръ Г. Просячки.
29. Димитъръ Ранковъ.
30. Дончо Трояновъ.
31. Димитъръ М. Воденичарски.
32. Домника К. Попова.
33. Димитъръ Н. Воденичарски.
34. Димитъръ Хр. Чомаковъ.
35. Димитъръ Рѣсовски.
36. Димитъръ Н. Ковачки.
37. Димитъръ Г. Кръстевъ.
38. Елена Хр. Иванова.
39. Заше Джермански.
40. Злата Д. Лещанска.
41. Иванъ Г. Крентовъ.
42. Иванъ Ст. Маджиръ.
43. Иванъ Чараклиевъ, зетъ.
44. Иванъ Пудевъ.
45. Иванъ Бойчовъ, братъ.
46. Зашо Бурановски.
47. Иванъ Д. Шулевъ.
48. Кирилъ Тодоровъ.
49. Коте Ангеловъ Флорошки.
50. Ката А. Просячка.
51. Катя Лещанска.
52. Капитанъ Новевъ.
53. Калинка Лещанска.
54. Кръстю Поповъ.
55. Лале Георгиевъ Механдж.
56. Люба Крушовска.
57. Лазаръ Чешликовъ.
58. Митре Лазаровъ.
59. Мите Милошевъ.
60. Манчо Стоиловъ.
61. Минка Пешева.
62. Михалъ Вучковъ.
63. Михалъ Кръналяновъ.
64. Мите Лисицата.
65. Мите Васковъ.
66. Михалъ Чераклийски.
67. Мите Величковъ.
68. Мите Дрѣнски.
69. Марко Марковъ.

70. Мица Д. Грънчарска.
71. Младенъ Гавелъ.
72. Никола Крайнидолски.
73. Наследницѣтъ на Н. Фишековъ.
74. Наследницѣтъ на В. Миленова.
75. Наследницѣтъ на Д. Тодоровъ.
76. Наследницѣтъ на Хр. Повиганови.
77. Наследницѣтъ на Н. Кузмановъ.
78. Наследницѣтъ на Хр. Казаковъ.
79. Никола Ст. Илковъ.
80. Никола Мановъ.
81. Никола Варваричинъ.
82. Наследницѣтъ на Г. Чомакови.
83. Наследницѣтъ на Ст. Чавдарови.
84. Никола Цървишки.
85. Наследницѣтъ на Д. Узевъ.
86. Никола В. Джигурлийски.
87. Попъ Чавдаровъ Димитъръ.
88. Павле Богоевъ.
89. Пено Атанасовъ.
90. Прокopfъ Иванъ Сърбински.
91. Петъръ Сърбински.
92. Паше Ив. Стоичковъ.
93. Павелъ Т. Павловъ.
94. Петъръ Георгиевъ.
95. Петъръ Хр. Хоилерски.
96. Рилски манастиръ.
97. Рилски манастиръ.
98. Станке Панинъ.
99. Сотиръ Н. Дървеничаровъ.
100. Станке Т. Марулевски.
101. Санда Михалчева.
102. Д-ръ Станиславъ Чомаковъ.
103. Спасъ Тодоровъ.
104. Спасъ Тодоровъ.
105. Стоянъ Годиначки.
106. Сѣби Ив. Сѣбевъ.
107. Сотиръ Достенинъ.
108. Симеонъ Цонковъ.
109. Станке Патишански.
110. Станке Стоичковъ.
111. Спасъ Наковъ.
112. Сотиръ Близнаковъ.
113. Станке Ст. Павловъ.
114. Спасе Петровъ Ташевъ.
115. Стоянъ П. Пацовъ.
116. Симеонъ Чакъровъ.
117. Славе Мициевъ.
118. Сотиръ А. Фролошки.
119. Стоилъ Златковъ.
120. Софийка Кочева.
121. Стоянъ Д. Кознички.
122. Стоянъ Стоиловъ.
123. Томанъ Г. Врабчали.
124. Тодоръ Х. Ташковъ.
125. Тодоръ Палатовски, зетъ.
126. Тасе Хр. Сушички.
127. Тасе Станевъ Боневъ.
128. Трайко Ст. Стойневъ.
129. Христо Г. Кръстовъ.
130. Христо Г. Панчевски.
131. Христо Каракашевъ.
132. Христо Чуковъ.
133. Христо Ташковъ.
134. Христо Вуковски.
135. Христо Патишански.
136. Христо Малиновъ.
137. Христо Лазаровъ.
138. Христо Н. Граждански.
139. Цеко Коркински.
140. Щерю Михайловъ.
141. Янко Вангеловъ.
142. Яне Милевъ.

Това сѣ лицата, на които се опрощава глобата въ десеторенъ размѣръ на таксата водно право.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тия, които приематъ решението на прошетарната комисиия по п. 10, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 11.

Докладчикъ И. Воденичарски: Презъ 1918 г. кметътъ на с. Долни-Лозентъ, Софийско, е получилъ отъ бившата

Дирекция за стопански грижи и обществена предвидливостъ стоки за раздаване на населението на стойностъ 50.611.55 л., която сума, вмѣсто да внесе на приходъ въ държавното съкровище, въ Българската народна банка, е употребилъ за общински нужди. Тая сума е нарастнала днесъ съ лихвитъ на около 120.000 л. Поради това, че общината е много бедна — издържа се изключително отъ общински данѣци и налози, които трудно се събиратъ поради бедността на населението и още повече поради това, че въ района на общината е имало пороища и наводнения — кметътъ моли да бѣде опростена тая сума.

Финансовото министерство дава мнение да бѣде опростена тази сума по решение № 193, отъ 31 октомврий 1929 г., на Специалния съдъ при Върховната смѣтна палата заедно съ лихвитъ, т. е. сумата да остане въ полза на общината.

Х. Мирски: Опрощава се на общината, но не на кмета.

Докладчикъ И. Воденичарски: Да.

Х. Мирски: Въ решението пише, че сумата се опрощава на кмета.

Председателъ С. Мошановъ: Той е подалъ заявление, обаче за смѣтка на общината. Понеже въ списъка не е казано името на кмета, разбира се, че се опрощава на общината.

Докладчикъ И. Воденичарски: Кметътъ е подалъ заявление като представител на общината.

Председателъ С. Мошановъ: Въ решението ще се впише, че сумата се опрощава на Долнолозенската община.

Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисиия по п. 11, съ поправката, че сумата се опрощава на Долнолозенската община, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 18.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Зафиръ Галовъ Зафировъ, отъ гр. Видинъ, бившъ жителъ на гр. Видинъ, а понастоящемъ жителъ на гр. София.

Председателъ С. Мошановъ: Това е за акцизъ.

Докладчикъ И. Воденичарски: Данѣкъ-занятие, акцизъ и общински налогъ — слѣти данѣци.

Председателъ С. Мошановъ: Не е глоба.

Докладчикъ И. Воденичарски: Не е глоба.

Сѣщиятъ е упражнявалъ занятие кръчмаръ въ гр. Видинъ до 1929 г., когато е напустналъ Видинъ и се е преселилъ въ София. До това време дължи на държавата 28.671 л. за слѣти данѣци, за фондъ „Обществени бедствия“, акцизъ за реколтата 1922/1923 г., общински налогъ и лихва за закъснение. Материалното му състояние е: (Чете) „На името на тѣжителя има записанъ следниятъ недвижимъ имотъ: половинъ къща на ул. „Софроний“ 16, и незастроено праздно мѣсто отъ 110 кв. м. съ обща данѣчна оценка 19.000 л.“ Друго нищо нѣма.

И. Калъчевъ: Отъ кое данѣчно управление е сведението?

Докладчикъ И. Воденичарски: Отъ Видинското. Тамъ е упражнявалъ занятието си.

И. Калъчевъ: Дължи и акцизъ.

Докладчикъ И. Воденичарски: Отъ него се иска акцизъ за реколтата 1922/1923 г. Естествено, че данѣцитъ сѣ негови.

Председателъ С. Мошановъ: И данѣкъ-занятие казвате, че дължи.

Докладчикъ И. Воденичарски: И данѣкъ-занятие. Държавни данѣци — слѣти данѣци съ врѣхнини е казано, че дължи къмъ Видинското бирничество въ размѣръ на 11.198 л. Всичко дължи 28.671 л.

Г-нъ министърът на финансите е далъ съгласието си да му бѣде опростена сумата 3.000 л. данѣкъ-занятие, 3.000 л. акцизъ и 1.000 л. общински налогъ и лихвитѣ върху тѣхъ, а глобата да плати.

Председателъ С. Мошановъ: Значи, не се опрощаватъ всички дължими суми, а само 3.000 л. данѣкъ занятие, 3.000 л. акцизъ и 1.000 л. общински налогъ и лихвитѣ върху тѣхъ.

Х. Мирски: Кажете само какво му се опрощава.

Председателъ С. Мошановъ: Опрощава му се частъ отъ сумата — глобално 7.000 л.

Какво е материалното му състояние?

Докладчикъ И. Воденичарски: Има само половинѣ къща, оценена за 19.000 л.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тия, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 18, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 29.

Докладчикъ И. Воденичарски: Заявление отъ Иванъ Димитровъ Даскаловъ, жителъ на с. Вършецъ, Берковска околия. Съ постановление № 92, отъ 1927 г., на финансовата инспекция, молителътъ е осѣденъ да заплати сумата 15.965 л. главница и 2.441 л. за фондове, глоби и пр. Съ лихвитѣ тая сума е порасла на 33.882 л. Отъ приложеното тукъ удостоверение № 23.885, отъ Берковското данъчно управление, се вижда, че той е изплатилъ досега 22.271 л., а оставатъ още 11.611 л. Моли да му се опрости остатѣкътъ.

Прошетарната комисия намира, че трѣбва да му се опрости.

Х. Мирски: Само лихвата, не цѣлата сума.

Докладчикъ И. Воденичарски: Той е изплатилъ 22.271 л. който сѣ главницата, а му се опрощава остатѣкътъ, който е лихви и пр.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 32.

Докладчикъ И. Воденичарски: Заявление отъ настоятелството на народното читалище „Борба“, с. Кнежа, Орѣховско. Презъ 1924 г. успѣли, съ общи усилия, да изградятъ читалищна сграда. За доизграждането ѝ останало да дължи на софийския предприемачъ Аврамъ Анастасовъ около 1.500.000 л. Презъ 1934 г. читалището поискало да му се даде даромъ 400 кв. м. паркетъ отъ държавното горско стопанство „Тича“, с. Долень-тифликъ. Министерскиятъ съветъ съ постановление отъ 20 декемврий 1934 г. му отпущналъ паркета, но срещу заплащане. Отправило на следната година молба да се мине задължението като дадена помощъ, но това било отказано и било предписано на данѣчния началникъ да продаде на публична продажба паркета. Читалището успѣло да събере 20.000 л., внесло ги и по тоя начинъ спрѣло продажбата на паркета. Останало да дължи за този паркетъ, който вече е поставенъ, сумата 20.160 л. Читалището моли да му бѣде опростено това задължение.

Прошетарната комисия намира, че трѣбва да се опрости.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 8.

С. Цановъ: Това ни е единствената придобивка отъ много време — паркетъ за 20.000 лева!

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Стоилъ Ат. Каракечиевъ, Тончо Пенчевъ, Георги П. Гюрчевъ, и тримата отъ с. Гагала, Русенско. Били начетени, като членове на общинската комисия за т. п. с. и т. з. с. въ с. Гагала, Русенско, съ сумата 157.829 л., за несвоевременно събрани наеми, съ което сѣ ошетили фонда. Молятъ да имъ се опрости тая сума.

Прошетарната комисия е решила, сумата да имъ се опрости, но оттегляме молбата за ново разглеждане.

Председателъ С. Мошановъ: Пунктъ 8 се оттегля. Ще се докладва п. 38.

Докладчикъ И. Воденичарски: Никола Ивановъ, секционенъ инженеръ на I секция при гара София, билъ глобенъ на два пѣти по 300 л., или всичко 600 л., съ постановление на Дирекцията на труда за това, че е нарушилъ трудовитѣ закони съ неспазването на 8-часовия работенъ день за работниците-акорданти. Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата моли да му се опростятъ тия глоби, тъй като той не е виновенъ за това, че работниците сѣ работили повече отъ опредѣленото време — 8 часа.

Прошетарната комисия намира, че следва тия суми да му се опростятъ.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 42.

Докладчикъ И. Воденичарски: Военно-сѣдебната частъ при Министерството на войната иска да се опрости на Радко Колевъ Ивановъ, отъ с. Янково, Преславско, сумата 5.502 л. глоба и 2.526 л. обезщетение по постановление № 939, отъ 10 декемврий 1921 г. на шуменския лесничей. Презъ 1921 г., по заповѣдъ на командира на 4 пехотенъ полкъ, една команда войници отъ Шуменския гарнизонъ била изпратена да построи землянка. Отсѣкли сѣ 40 дървета и ги употребили за постройката.

Д. Марковъ: Не се касае за глоба. То е при изпълнение на службата.

Председателъ С. Мошановъ: Не е за частно лице, а за войници, които строили землянка.

Докладчикъ И. Воденичарски: Тая землянка и сега си стои. Отъ нея се ползуватъ войницитѣ. Прошетарната комисия намира, че трѣбва да се опрости сумата.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 44.

Докладчикъ И. Воденичарски: Акционерно книгоиздателско д-во „Стопанско развитие“, отъ София, иска да му се опрости сумата 25.959 л. сѣдебни и дѣловодни разноски предъ Софийския областенъ сѣдъ. Случаятъ е аналогиченъ съ тоя на Кожухаровъ. Касае се за дѣло за търсене на суми отъ партийнитѣ организации. Това дружество е търсило пари отъ партийнитѣ организации. Обаче въ списъка има грѣшка. 25.959 л. сѣ разноскитѣ само въ първата инстанция — Софийския областенъ сѣдъ. Дружеството иска да му се опростятъ разноскитѣ и въ втората инстанция, Софийския апелативенъ сѣдъ — 25.959 л. или всичко 51.218 л.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стефанъ Стателовъ.

С. Стателовъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Акционерното книгоиздателско д-во „Стопанско развитие“, въ София, иска да му се опрости сумата 25.959 л., защото водило дѣло срѣщу държавата, което дѣло загубило. Азъ смѣтамъ, че ние не трѣбва да опрощаваме тая сума.

Председателъ С. Мошановъ: Предметътъ на иска какъвъ е билъ, г. Стателовъ?

С. Стателовъ: Предметътъ на иска е билъ тоя: дружеството претендираше, че отъ партийно време разни партии имали да му даватъ суми. То търсило тия суми отъ държавата вследствие разтурянето на партиитѣ. Дѣлото минало презъ всички инстанции, но сѣдилищата не признали иска, и го отхвърлили. Азъ смѣтамъ, че щомъ сѣдилищата сѣ отхвърлили иска, това акционерно дружество нѣма да взема отъ партиитѣ, респективно отъ държавата. Щомъ нѣма да взема, то е водило единъ искъ неоснователенъ и следва да плати следуемитѣ се разноски, за които е било осѣдено отъ сѣдилищата.

Г. г. народни представители! Азъ ще ви кажа какво е имотното състояние на това дружество. То има недвижими имоти за 2.662.133 л., инвентаръ за 5.582.819 л. Азъ смѣтамъ, че ние въ никой случай, както на това дружество, така сѣщо и на другитѣ фирми по поредни нумера на тоя списъкъ 45, 46 47 и 51, не можемъ да опростимъ претендиранитѣ суми. И тамъ случаитѣ сѣ идентични. Все на сѣщото основание тѣ сѣ водили искъ срещу държавата за суми, останали да имъ бждатъ дължени отъ бившитѣ партии. Всички тѣзи предприятия сѣ много богати капиталистически предприятия. Такова е, напр., печатница „Стайковъ“, която има печатница за 3.567.000 л., кжца на ул. „Денкоглу“, съ емлячна оценка 3.386.000 л., и друга кжца на ул. „Неофитъ Рилски“ за 707.000 л. Молителътъ по пореденъ № 51 има три кжци съ емлячна оценка 2.841.300 л. Има инвентаръ и печатница за надъ 500.000 л. И т. н.

Азъ смѣтамъ, г. г. народни представители, че ние въ никой случай не можемъ да опрощаваме суми на капиталисти, защото това ще направи страшно впечатление тамъ долу, на народа, който си плаща данъцитѣ, като се лишава често пжти отъ най-необходимото.

Председателъ С. Мошановъ: Не се касае за данъци.

С. Стателовъ: Азъ зная за какво се касае, но ние трѣбва да опрощаваме суми само на слаби сѣществувания, а не на хора, които сѣ водили процеси срещу държавата и исковетѣ имъ сѣ отхвърлени. Въ самото заявление, съ което една отъ тия фирми иска опрощаването, се казва, че областниятъ сѣдъ е уважилъ иска, но апелативниятъ сѣдъ го е отхвърлилъ. Решението на апелативния сѣдъ било потвърдено отъ Касационния. Значи, спорътъ минава презъ всички инстанции. Сѣдилищата признали, че тия хора нѣматъ да взематъ отъ държавата; тѣ сѣ представили своитѣ тевтери въ сѣдилищата, които сѣ намѣрили, че не сѣ били вѣрно водени. Затова сѣдилищата сѣ отхвърлили исковетѣ. А вие знаете, какво значатъ решенията на сѣдилищата. Сѣдилищата казватъ на тия хора: вие нѣмате да вземате отъ бившитѣ партии, респективно отъ държавата. Следва ли ние да имъ опростимъ тия разноски, както се иска, или да отхвърлимъ исканията имъ? Тия хора ще си платятъ. Това сѣ милионерски предприятия.

Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че не можемъ въ никой случай да опрощаваме тия суми на тия предприятия. Ще се изложимъ твърде много, ако взе-

мемъ решение тия състоятелни богати фирми, които сѣ водили дѣла, да не плащатъ разноскаитѣ.

Председателъ С. Мошановъ: Г. г. народни представители! Г-нъ Мирски бѣше правъ, обаче ние не се вслушахме въ неговото искане и сега ще бждемъ принудени да издадемъ по единъ и сѣщи въпросъ две противоречиви решения, което, въ всѣки случай, нѣма да бжде полезно.

Касае се за сѣдебнитѣ разноски на всички печатари, които водиха дѣла срещу държавата за суми, които има да взематъ отъ бившитѣ политически партии. Ние на Борисъ А. Кожухаровъ опростихме разноскаитѣ не поради това, че той бѣше беденъ, и неговото материално положение е такова, че той не може да заплати тази сума. Какви сѣ били съображенията на Народното събрание, азъ не зная.

Единствениятъ изходъ е: да се докладватъ следния пжтъ всичкитѣ тѣзи преписки едновременно, за да вземемъ едно принципно решение. Защото ще бжде много лошо на единъ да опростимъ, а на другъ, на сѣщото основание, да откажемъ.

Затова азъ ще моля да се отложи окончателното решение на този въпросъ, догдето прошетарната комисия вземе едно общо решение и докладва за всички случаи едновременно.

Който сѣ съгласни съ това мое предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще опредѣлимъ дневния редъ за следващото заседание.

Въ съгласие съ правителството, моля, да се съгласите съ следния дневенъ редъ за заседанието въ вторникъ:

Първо четене законопроектитѣ:

1. За отмѣнение на наредбата-законъ отъ 11 априль 1938 г. относно допълнението на чл. 296 отъ закона за наредното просвѣщение.

2. За измѣнение и допълнение на чл. чл. 1 и 2 отъ наредбата-законъ за постѣпване въ държавната здравна станция — санаториумъ, за учители край с. Лъджене, Пешерско.

3. Одобрение предложението за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието й на 23 ноемврий 1938 г. продължение докладването.

Тѣзи, които сѣ съгласни съ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема. Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато на 17 ч. и 5 м.).

Председателъ: С. МОШАНОВЪ

Секретари: { М. ЯНЧУЛЕВЪ
С. ПОПОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ